

Jerzy Kmiecński

Tuchola

Informator Archeologiczny : badania 4, 250-251

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

TORUŃ

Katedra Archeologii Uniwersytetu
im. Mikołaja Kopernika w Toruniu

Badania prowadziła dr Jadwiga Chudziakowa. Pierwszy sezon badań. Badanie średniowiecznego ośrodka miejskiego (XIII w. — XV w.).

Kontynuowano prace prowadzone do roku 1966 na terenie wzgórza zamkowego, gdzie odkryto grodzisko wczesnośredniowieczne oraz przebadano ruiny zamku pokrzyżackiego. Badania podjęte zostały w związku z zaplanowaną na rok 1973 naukową monografią miasta. Celem prac jest odkrycie podgrodzia oraz możliwie dokładne przebadanie środowiska ośrodka miejskiego.

Wykopaliska skoncentrowano na terenie Starego Miasta. W wyniku badań przeprowadzonych na ul. Szczytnej, Szerokiej oraz Żeglarskiej, odkryto średniowieczne warstwy osadnicze, które wystąpiły na głębokości od 230 cm do 280 cm (od obecnego poziomu ulic). Odsłonięto fragment domu drewnianego z dość dobrze zachowaną podłogą z dranic. Poza obrębem domu natrafiono na dużą jamę, wypełnioną znaczną ilością odpadów skóry, fragmentów wyrobów skórzanych (rękawice, buty), ułamków ceramiki oraz kośćmi zwierzęcymi. Zarówno fragmenty zabudowań, jak i jamę odpadową, na podstawie materiału zabytkowego i układu stratygraficznego możemy datować na II połowę XIII wieku.

Na znacznym odcinku przy ul. Szerokiej odkryto XIII—XIV-wieczne mury obronne, średniowieczne przedproża oraz tzw. Bramę Kotlarską, prowadzącą ze Starego do Nowego Miasta.

We wszystkich badanych dotąd punktach miasta, jak również podczas przypadkowych odkryć, natrafiono na fragmenty drewnianych chodników lub domów, które można datować na II połowę XIII wieku.

Prace archeologiczne w następnych sezonach skoncentrowane zostaną w pobliżu średniowiecznego grodziska w celu rozstrzygnięcia sprawy podgrodzia na które jak dotąd nie natrafiono.

TUCHOLA

Katedra Archeologii Uniwersytetu
Łódzkiego

Badania prowadziła Pomorska Ekspedycja Archeologiczna Uniwersytetu Łódzkiego pod ogólnym kierownictwem doc. dr. Jerzego Kmiecńskiego przy współudziale Zakładu Archeologii Polski Środkowej IHKM PAN. Bezpośrednio pracami kierował dr Tadeusz Poklewski. Finansował Uniwersytet Łódzki i PRN

w Tucholi. Drugi sezon badań. Zamek krzyżacki. Sprawozdanie opracował mgr L. Kajzer.

Prowadzono badania ratownicze i inwentaryzację architektoniczną w obrębie średniowiecznego miasta i zamku. Narysowano szereg profili w rejonie Powiatowego Domu Kultury, które pozwoliły zarejestrować pełny układ uwarstwień dziedzińca zamku niskiego i układ warstw w rejonie bezpośrednio przylegającym do zewnętrznego ciągu obwodowych murów zamku. Kontynuowano pełną inwentaryzację architektoniczną murów zamkowych widocznych w północnej ścianie PDK, wykorzystując ją, jako materiał do prac rekonstrukcyjno-konserwatorskich. W obrębie zachowanych fragmentów zamku wysokiego dokonano inwentaryzacji architektonicznej piwnic zamkowych. Ciekawych danych dostarczyły profile wykopów kanalizacyjnych w rejonie ul. Starofarnej. Stwierdzono istnienie warstw zawierających nieprzemieszany materiał ceramiczny z XIV w. oraz dużą ilość skrawków skóry, co sugeruje, że rejon ten zamieszkały był przez rzemieślników trudniących się jej obróbką. Badania będą kontynuowane w latach następnych.

WARSZAWA —
ul. Czerniakowska

patrz okres nowożytny

Stanowisko Solec

WARSZAWA
Stanowisko „Łazienki”

Terenowy Zespół Archeologiczny
przy Spółdzielni Pracy Usług Technicznych — Stara Miłosna

Badania prowadziła mgr Olga Gierlach. Finansował Urząd Konserwatorski m.st. Warszawy. Drugi sezon badań. Grodzisko średniowieczne, ślady osadnictwa wczesnośredniowiecznego, ślady wczesnego okresu brązu (kult. trzcieniecka).

W sezonie badawczym przekopano ogółem 3 ary. Najważniejsze z odkrytych obiektów to ślady drewnianego kościółka z półokrągłą absydą, przypuszczalnie z końca XIII w. W niewielkiej odległości od niego wystąpił kwadratowy zarys bruku z dużych kamieni, o wymiarach około 5 x 5 m mogącego stanowić dolny fragment jakiejś kamiennej budowli. Trzecim obiektem odkrytym podczas tegorocznych prac o nieustalonym do tej pory przeznaczeniu jest pozostałość spalonej konstrukcji drewnianej, znajdującej się bezpośrednio nad calcem i występującej na przestrzeni półtora ara, od wału do wyżej opisywanego kościółka i wspomnianego